

VGO media

December
2015

nr. 95

De kleurrijke

Bergense School

MIKJAM
VISSERS

Algemene
vergadering:
'Prijnsindicatie is
nog ver weg'

Luisterend oor en koffie op
Amersfoortse begraafplaats

Bestuur VGOmedia

Voorzitter: Arie Smit
Vice-voorzitter: Ynskje van den Brakel Visser
Secretaris: Madelon van Waart
Penningmeester: Ruud Leyendekker
Bestuursleden: Oda van Ginneken, Henk van der Horst, Bob Ris

Adres VGOmedia:

Brinklaan 137, 1404 GD Bussum
bestuur@vgomedia.nl

VGOmediaMagazine

Redactie: Govert van Brakel, Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Willem Nijeboer, Hans Wentholt

Medewerkers aan dit nummer: Eric Boshuizen, Cor van Dijk, Oda van Ginneken, Barend de Rond, Arie Smit, Theo Voorbij

Druk: Drukkerij neo print vof, Soest

Redactie

VGOmedia Magazine: Waterhoen 5, 3831 HT Leusden
magazine@vgomedia.nl

Website

www.vgomedia.nl
Eindredacteur: René Teunissen
website@vgomedia.nl

Ledenadministratie

Berlagelaan 147, 1222 JS Hilversum
ledenadministratie@vgomedia.nl

Overzicht ontwikkeling dekkingsgraden

	30-06-2014	30-09-2014	31-12-2014	30-04-2015	31-08-2015	31-10-2015
ABP	107	103	101	102	100,3	99,3
Zorg en Welzijn	110	105	102	104	100	98
Zorgverzekeraars	118	116	116	115,7	113,8	112,5
Architectenbureaus	110	107	106	106,4	104,1	102,8
Werk en Integratie	111	106	108	108,3	107,1	106,6
Grafische bedrijven	107	104	104	104,4	103,1	102,5*
PNO Media	107	102	100	101,4	99,1	97,9

* per 30 september

Een vergelijking van de dekking van een aantal pensioenfondsen: de twee 'grote' en enkele met PNO vergelijkbare. Het verloop van de dekkingsgraad van PNO kan worden gevolgd op de website www.vgomedia.nl.

Vanaf 2015 publiceren de Pensioenfondsen zgn 'beleidsdekkingsgraden', dat zijn de dekkingsgraden berekend als gemiddelde van de laatste twaalf maanden. De laatste drie kolommen in bovenstaand overzicht zijn dus niet zonder meer te vergelijken met de voorgaande.

Bij de voorplaat

Blijft ook in de toekomst pensioensolidariteit bestaan of gaat de een ervandoor met een dikke zak poen terwijl de ander een paar muntjes bij elkaar mag schrapen?

Cartoon: Mirjam Vissers
(www.mirjamvissers.nl)

Inhoud

Van de voorzitter	3	Rubrieken	
De premiedifferentiatie van PNO Media	6	Wat ons van het hart...	7
Uit het Verantwoordingsorgaan	21	Dankbetuigingen	13, 17
Kandidaten gezocht voor het Verantwoordingsorgaan	25	De Frisse Blik over Sesamstraat	18
		Betaaldata	25
		Boekbespreking	26
		Kerstpuzzel	31
Vereniging		En verder	
De kleurrijke Bergense School	4	Zo vader, zo zoon:	
Overleden leden	12	Ed en Arjan van Westerloo	8
Verslag Algemene Vergadering	14	Rustpunt biedt luisterend oor	22
		Kerstverhaal: Heel even vrede	28

Van de voorzitter

Pensioen: een wereld op zich

Het klinkt simpel. Een pensioenfonds beheert de penningen die via de premieheffing bij de actieven aan het fonds zijn toevertrouwd en draagt zorg voor de uitkering van de pensioenen aan de gepensioneerden. De actieven werken circa één dag in

de week voor hun pensioen en investeren dat geld in hun pensioenfonds. De gepensioneerden zijn de pensioentrekken met andere woorden: zij onttrekken pensioengeld aan het fonds.

De pensioenwereld is een bedrijfstak geworden met een pensioenwet, uitvoeringsregelingen en intern en extern toezicht. Een wereld die expertise met de bijbehorende kosten op het terrein van financiën, communicatie, marketing en beleggen vraagt.

De vraag is nu hoe staan we er in Nederland voor? In een van de vakbladen stonden op één pagina twee bijdragen: 'Dekking grote fondsen zakt verder weg' en 'Nederland biedt beste pensioeninkomen ter wereld'. In het onderzoek werd door verzekeraar Allianz de inkomenspositie van gepensioneerden in 49 landen vergeleken:

Nederland eindigde op eerste plaats, Denemarken op plaats 2 en Noorwegen op 3. Ons pensioensysteem is dus degelijk. Maar wat schiet je daarmee op als de uitvoering, de markt, de rente enz. enz. tegen zit? Met als gevolg dat de dekkingsgraad verder wegzakt?

Werken aan herstel

PNO Media heeft zijn herstelplan bij De Nederlandsche Bank ingeleverd en kreeg van de toezichthouder een voldoende. Uitgangspunt is dat een pensioenfonds uiterlijk over twaalf jaar uit herstel is. Dat is bij een beleidsdekkingsgraad boven de 124. Kernpunten zijn: volledig indexeren kan pas als we uit herstel zijn en korten kan over meerdere jaren worden uitgesmeerd. De voorzitter van ons fonds, Nelly Altenburg, heeft tijdens de Algemene Vergadering (AV) op 29 oktober de financiële situatie van ons pensioenfonds toegelicht. Ons blad, de website en de

e-mailservice en de halfjaarlijkse bijeenkomsten in de Blaercom zijn belangrijke communicatiekanalen. Voor onze leden die deel uitmaken van het PNO Media-bestuur of het Verantwoordingsorgaan (VO) is het ontmoeten van collega-gepensioneerden een goede manier om te weten wat er leeft binnen onze achterban. De informatieverschaffing tijdens onze bijeenkomsten door het PNO Media-bestuur en de directie van de uitvoeringsorganisatie MPD wordt door onze leden bijzonder op prijs gesteld.

Premieperikelen

Na de verkenning om met het Pensioenfonds Grafische Bedrijven (PGB) in zee te gaan en het uitvoeren van een marktonderzoek van de mediabedrijfstak, zag het bestuur van PNOmedia af van verdere samenwerking met het PGB. Het bestuur besloot om de werkgevers in de media actief te benaderen. Immers de werkgever beslist waar zijn medewerkers hun pensioen opbouwen.

Het bestuur besloot verder, na consultatie van het verantwoordingsorgaan VO, om van de doorsneepremie voor alle deelnemers af te stappen. Die is voor de jongere deelnemers bij het opbouwen van pensioen nadelig en voordelig voor oudere deelnemers. Gekozen werd voor een doorsneepremie per werkgever die dit nadeel niet heeft. Deze verandering heeft alleen gevolgen voor de actieve deelne-

mers. Voor de gepensioneerden verandert er niets.

In de maand november kwam de aanpak van het bestuur in de landelijke pers. Tot grote verrassing van de gepensioneerden en ons bestuur. Gebruikelijk is dat de deelnemers en gepensioneerden door PNO Media zo snel mogelijk worden geïnformeerd over substantiële wijzigingen in het pensioengebeuren. PNO Media heeft inmiddels de deelnemers en gepensioneerden geïnformeerd of zal dat op korte termijn doen. Op onze website en in de bijdrage van Erik Boshuizen op pagina 6 vindt u nadere informatie. Over de verdere gang van zaken zal het bestuur u via onze site op de hoogte houden.

Het einde van 2015 is in zicht. Ik wens u allen mooie feestdagen en een goede gezondheid in het komende jaar

Arie Smit

Geslaagd evenement voor VGOmedia-leden

De *kleurrijke* Bergense School

Woensdagmiddag 18 november. Het Singer Museum in Laren wordt verbouwd. Er komt een nieuwe theater- en concertzaal; heel Singer krijgt een nieuw gezicht, binnen en buiten.

Er staan overal hekken. Het weerhoudt een kleine zeventig VGOmedia-leden (vaak met partner) er niet van om de voor hen georganiseerde lezing over de 'Bergense School' bij te wonen.

Ze schuiven over zanderige straatstenen naar binnen. Het is druk, de expositie trekt veel bezoekers.

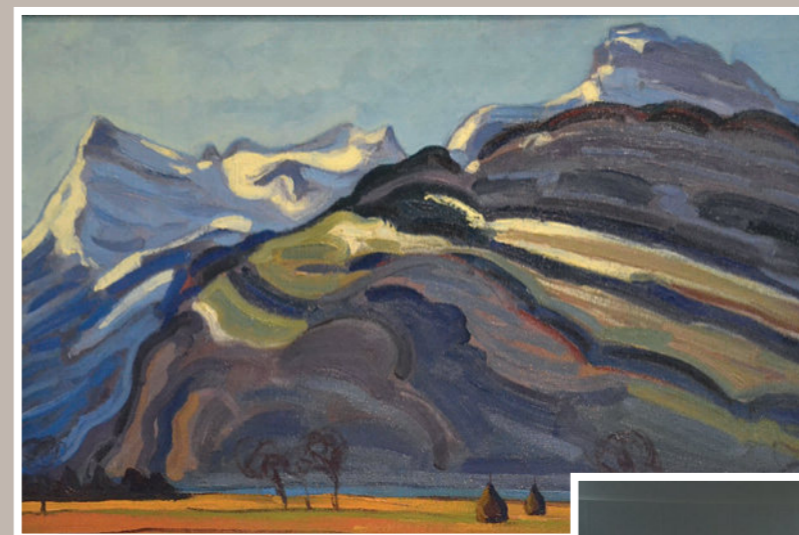
Jan Rudolph de Lorm, de museumdirecteur die de lezing houdt, staat om precies twee uur achter de kathedraal en scharrelt wat met het losse schemerlampje dat hem moet bijlichten. Op de achterste rij zit mevrouw Renée Smithuis, die de door het Singer verworven collectie van schilderijen van de Bergense School geschonken heeft. De Lorm houdt een uitermate boeiend verhaal, dat hij onderbouwt met afbeeldingen van schilderijen, die op het opgestelde scherm verschijnen. Het blijft verrassend hoe een welbespraakt en deskundig iemand je in korte tijd leert kijken. Zelf vond ik die schilderijen uit de Bergense school aanvankelijk nogal 'donker'. Vol van schaduw. "Nee", zegt de

Lorm, "die schilderijen zijn niet donker. Ze zijn juist heel kleurrijk, bijzonder contrastvol. Vervang dat woord 'donker' eens door 'intens'. Vol expressie. En zie hoe ze juist schilderen met een lamp gericht op wat ze willen laten zien. Hoe het in die tijd nieuwe elektrische licht de wereld te voorschijn haalde. Kijk naar het wit dat er in die schilderijen steeds weer vanaf spat." Vaak memoreert de Lorm dat hij zijn kennis heeft van Renée Smithuis, die ook de catalogus van de tentoonstelling heeft geschreven. Mevrouw Smithuis op de achterste rij kijkt dan neutraal voor zich en zwijgt. Tijdens het signeren van haar catalogus na de lezing, die precies na één uur wordt afgeslo-

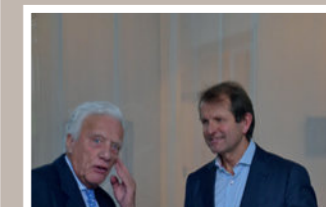
ten, blijkt dat zij maar al te graag vertellen wil.

Daarna verdwijnen de bezoekers in de aangrenzende zalen, waar de expositie gehouden wordt. Als ik om half vijf tenslotte in die huiskamerachtige foyer mijn consumptiebon te gelde maak, zie ik dat heel wat VGOmedia-gezichten nog veel later dan ik uit de expositie tevoorschijn komen om naar huis te gaan. Het wordt al wat donker. Zij hebben, net als ik, met een aangescherpte blik tussen de schilderijen van Leo Gestel, Jaap Weyand, Charley Toorop, Elsa Berg, Mommie Schwarz en vele anderen rondgedwaald.

Hans Wentholt

1

2

4

3

Foto's: L.Hans Wentholt

5

6

1. Dirk Filarski, 'Gezicht op Uri-Rotstock', 1917
2. Ton Bourgonje met directeur de Lorm
3. Jan Rudolph de Lorm spreekt
4. Veel andere gezichten dan in de 'Blaercom'
5. Lichtontwerper Ole ter Kuile en Hans de Wildt (Wereldomroep) met zijn vrouw Martine

6. Jaap Meijer voor zijn lievelingsschilderij op de expositie: 'Huizen aan een gracht met schuiten' van Piet van Wijngaardt, 1916

Ingezonden

Cor van Dijk, oud-lid van het bestuur van VGO-media, heeft aan het bestuur een aantal vragen gesteld over het besluit van PNO Media om de premie te differentiëren.

De mededeling dat pensioenfondsen PNO Media als eerste en thans nog enige fonds premiedifferentiatie gaat toepassen voor werkgevers met lagere of hogere gemiddelde leeftijd der werknemers, is ingeslagen in ons pensioenwereldje als een donderslag bij heldere hemel. Ik mag toch aannemen dat VGOmedia bij deze besluitvorming uitvoerig is geconsulteerd en de belangen van ons gepensioneerden goed vertegenwoordigd heeft.

Men kan zich echter wel afvragen waarom dit alles, los van de motivering van het besluit die toch wel zeer veel onbeantwoorde vragen oproept, is gecommuniceerd aan de buitenwereld zonder de deelnemers en gepensioneerden van het fonds gelijktijdig uitgebreid en onderbouwd van deze principiële afwijking van het solidariteitsbeginsel te informeren.

Het is begrijpelijk dat wij als gepensioneerden ons direct enkele vragen stellen zoals bijvoorbeeld:

- Waarom is het solidariteitsbeginsel dat de grondslag van ons pensioensysteem, is door het fondsbestuur zomaar overboord gegooid, waar eindigt deze ontwikkeling, in individuele pensioenopbouw?
- Heeft deze beleidswijziging invloed op onze opgebouwde rechten en uitkeringen?
- Hoe is deze beleidswijziging financieel te rechtvaardigen; is dit actuarieel te rechtvaardigen of zijn de aannames niet gelijk gezien het verschil in gemiddelde bijdrageperioden?
- Heeft de premiediversificatie directe invloed op de op te bouwen rechten; dus bouwen de actieven van de werkgevers met een jonge populatie minder op en met een oudere populatie meer of financieren de ouderen dus direct de jongeren?
- Is de premieverlaging/-verhoging alleen van toepassing op het werkgeversaandeel of dragen de werknemers evenredig bij?

Kortom zo op het eerste gezicht zomaar wat vragen die men zich kan stellen. PNO Media heeft niet de moeite genomen of noodzaak gevoeld hierover de

deelnemers van het fonds in te lichten en dus bij voorbaat de huidige deelnemers gerust te stellen. Misschien dat VGOmedia dit informatievacuüm kan vullen voor de gepensioneerden.

Cor van Dijk

Premature primeur

Erik Boshuizen, lid van het Verantwoordingsorgaan (VO), reageerde, mede namens de andere VGOmedialeden in het VO, op de brief van Cor van Dijk.

Plotseling had ons PNO Media een primeur. Als eerste bedrijfstakpensioenfondsen gaan deelnemers verschillende premies betalen en wil PNO afstappen van het heffen van 'doorsneepremies'. Van jonge deelnemers wordt een relatief lage premie gevraagd en naarmate men ouder wordt, gaat de premie omhoog. Belangrijke overweging daarbij is dat een jonge deelnemer langer de tijd heeft voor zijn opbouw dan iemand die kort voor de pensioengerechtigde leeftijd staat. Met deze stap hoopt PNO Media het voor bedrijven in de mediasector met veel jongere werknemers aantrekkelijker te maken zich bij het mediapensioenfonds aan te sluiten. Voor de gepensioneerden van nu heeft dit ingrijpende beleidsvoornemen voorlopig geen directe consequenties. Deze groep betaalt immers geen premie meer; wel zijn zij net als de pensioenopbouwende deelnemers afhankelijk van fluctuaties in de dekkingsgraad.

Toch is er direct een groep deelnemers aan te wijzen voor wie verschillen in premies dramatisch kunnen uitpakken. Dat zijn werkenden die jarenlang premie hebben betaald en op oudere leeftijd geconfronteerd worden met hogere premies en dus dalende koopkracht. Het is ook opmerkelijk dat werkgevers en werknemers in het PNO-bestuur recent voor het eerst grote meningsverschillen hadden over de hoogte van de premies voor het volgend jaar. Datzelfde geldt voor een uitspraak van een PNO-bestuurder die in onder andere in de Volkskrant (27 november 2015) aangeeft dat de maatregel bedoeld is jonge mediabedrijven met veel jonge werknemers aan te trekken en zo de afkalving van PNO Media te voorkomen.

De 'primeur' van PNO Media heeft ook commotie veroorzaakt. Die conclusie kan ook worden getrokken uit de brief die oud VGOmedia bestuurder Cor van Dijk stuurde. Hij stelt daarin indringende vragen die iedere bij PNO Media betrokkene aangaan. Daarbij kan ik melden dat VGOmedia formeel geen rol heeft bij de plannen die nu naar buiten zijn gekomen. Wel zijn er, zoals bekend, inmiddels twee gepensioneerden toegetreden tot het bestuur van het fonds. Tussen het Verantwoordingsorgaan (VO) en Dagelijks Bestuur van PNO wordt met enige regelmaat gesproken over de mogelijkheden toetreding tot PNO aantrekkelijk te maken. Over het premie-idee is geen formeel contact geweest, wel heeft het VO geadviseerd over de wenselijkheid van het laten vallen van 'doorsneepremies'. Dit raakt direct onze ernstige kritiek op de communicatie bij dit onderwerp. Als 'VGO-smaldeel' van het VO vinden wij het ondermaats dat belangrijke informatie deelnemers van PNO Media, zoals in dit geval, eerst exclusief via de media bereikt. Sowieso missen wij bij het idee over de premies de mogelijkheid om formeel als VO te adviseren en moesten wij genoeg nemen met een weergave van de externe publiciteit vanuit het bestuursbureau. Gelukkig hebben wij als VO altijd de mogelijkheid het PNO-bestuur ongevraagd van advies te dienen. Dat moest in dit geval ook maar gebeuren. Dit was een voorbeeld van een premature primeur.

Erik Boshuizen

Opmerkingen uit de redactie

Wat ons van het hart...

Dit laatste nummer van ons magazine in 2015 is een vol nummer. Er valt veel te lezen én veel te kijken. Als je door de pagina's bladert, verandert de stemming voortdurend. Op dit moment bevindt u zich op bladzijde 7. Links, op pagina 6 bijvoorbeeld, heerst voor het eerst sinds enige tijd, weer enige opgewondenheid. Oud-bestuurslid Cor van Dijk laat als vanouds blijken dat hij scherp bij de les is. Op basis van de informatie die hij ter beschikking had, windt hij zich op en stelt inhoudelijke vragen over de door het PNO Media voorziene premiedifferentiatie. Dat die vragen in ieder geval beantwoording en toelichting door het PNO-bestuur behoeven, is buiten kijf. Dat hij zich ook opwindt over de wijze van besluitvorming (o.a. geen formele adviesaanvraag aan het Verantwoordingsorgaan (zie hiernaast) en over de wijze van communicatie hierover, lijkt evenzeer terecht. Wellicht is alles nog niet geheel uitgekristalliseerd, maar het is altijd oppassen bij de geboorte van een *prematuurtje*. Minstens één onderwerp voor op de agenda van de volgende ledenvergadering van VGOmedia lijkt al duidelijk. Voorzover het verder in deze bladzijden over pensioenen gaat, is het ook geen vrolijk nieuws. Maar, kan de redactie u verzekeren, op de ledenvergadering op 29 oktober in de Blaercom in Blaricum ging het ook vrolijk toe. Kijkt u op vooral op pagina 15. Wist u dat 'wijnkunde' officieel *oenologie* heet? Vergeet dat overigens maar. De meesten van al die mensen op de foto's wisten het vast ook niet. Men liet zich de vijf witte en vier rode wijnen prima smaken. Op 18 november in het Singer Museum in Laren waren er zeker niet minder mensen dan in de Blaercom. Wel veel andere. Verheugend. Elders in dit nummer kunt meemaken hoe toen ter tijd bij de familie van Westerloo thuis privéles werd gegeven in het veroveren van de voetbaltelevisierechten, hoe men op een grote begraafplaats in Amersfoort stilte en enige aanspraak voor nabestaanden organiseert en leest u in het kerstverhaal hoe in weerwil van vijandschap, kou en regen mensen tegen de regels in kunnen gaan om elkaar te vinden. Tenslotte geeft Barend de Ronden u advies over wat te lezen met kerst en oud en nieuw. Dat deze feestdagen u ook de rust voor prettige gedachten mogen geven, wensen u

Govert van Brakel, Louis van Hattem, Willem Hekhuis, Willem Nijeboer en Hans Wentholt

PS: Op 15 januari kunt u in het Spant in Bussum met korting naar het toneelstuk 'Eline Vere'. Zie de achterpagina. Wie weet komt u er bekenden tegen.

Ed en Arjan van Westerloo

Goed voor meer dan een halve eeuw nieuws en sport op tv

Ze zijn beiden 'behept' met de magie van televisie, vader en zoon Van Westerloo. Als autodidact bereikten ze op eigen kracht de top op hun vakgebied. "Dit is een van de weinige industrieën die mensen, als ze graag willen, kansen biedt", zegt de zoon.

Foto's: Louis van Hattem e.a.

Ed van Westerloo (77 nu), vele jaren hoogste baas van NOS-tv, stond aan het begin van de jaren zestig van de vorige eeuw bij de KRO aan de wieg van Brandpunt. Met toenmalige collega's Richard Schoonhoven, Aad van den Heuvel en Frits van der Poel. De heren werden de *founding fathers* van de volwassen tv-journalistiek.

Zoon Arjan (44), begonnen als kabeltrekker bij Cinevideo, trad in 2008 aan bij Endemol als hoofd Sport en bouwde vanuit het niets een imperium op dat vandaag de dag goed is voor de registratie van tweeduizend sportwedstrijden per jaar. In tegenstelling tot zijn vader heeft Arjan nooit zelf programma's gemaakt. "Tot nu toe ben ik altijd degene geweest die faciliteert; die het mogelijk maakt dat anderen hun werk kunnen doen".

Pril medium

Voor Arjan ademde z'n hele jeugd televisie. "Voor een deel ben ik opgevoed in het studio-centrum". Hij ziet hoe Sesamstraat gemaakt wordt, de Weg naar Hamelen vorm krijgt en de kaarten worden ontworpen

die Journaalitems visueel ondersteunen. Bij een spreekbeurt op school over 'De atoombom' maakt hij op klasgenoten en leerkracht een verpletterende indruk als hij een blauw-groene kaart van het Journaal kan gebruiken als illustratie.

Verwonderlijk is het dus niet dat Arjan in de mediawereld terecht komt. Voor zijn vader lag het minder voor de hand. In diens jeugd is televisie nog een pril medium, dat weliswaar dromen en verlangens losmaakt, maar een wereld vertegenwoordigt die ver weg ligt voor een jongeman uit De Pijp wiens vader een sigarenwinkel heeft.

Des te opmerkelijker is het dat Ed en zijn twee broers Fons (AVRO, SBS) en Gerard (Vrij Nederland)

het journalistieke pad inslaan. Mogelijk is het vuur bij Ed aangewakkerd door zijn klasgenoot (op het St. Ignatiuscollege) Jos de Waart. Dat is de zoon van de voor en na de Tweede Wereldoorlog bekende KRO-verslaggever en commentator Paul de Waart. Als aanloopje volgt Ed aan de Universiteit van Amsterdam op een aantal zaterdagmiddagen een cursus journalistiek die gegeven wordt door Parool-journalist Henri - 'Dagboekancier'

- Knap. Ook de paters in Culemborg sturen hem lessen op. Een soort LOI-cursus *avant la lettre*.

Stem vooral KVP

Of legde z'n vader toch de bouwstenen met diens belangstelling voor sport en politiek? Des zondags ontstond er in de jaren vijftig voor de winkel een volksooploop als de voetbaluitslagen via de etalageruit bekend werden gemaakt en becommentarieerd. In verkiezingstijd hingen daar ook de aanplakbiljetten met de oproep om toch vooral KVP te stemmen. Eds vader was een fervent aanhanger van de toen zeer machtige rk-voorman

'Dat was wat hoor, zo'n verkiezingsbiljet aan het raam in die rooie Pijp'

Romme. "Dat was wat hoor, zo'n verkiezingsbiljet aan het raam in die rooie Pijp, waar 40 procent van de stemmen naar Drees ging, 40 procent naar de communist Gerben Wagenaar en een schrille 6 procent voor Romme overbleef".

Het pad naar de journalistiek liep verder via het Leidseplein, waar hij kortstondig tickets voor vliegvluchten van de KLM verkocht, naar Bureau Schiphol van het ANP. "Mijn oog viel, in 1959,

Ed van Westerloo met toenmalig voorzitter Johansson van de Europese Voetbalunie UEFA

op een advertentie waarin het persbureau een medewerker vroeg voor de toen al befaamde journalist Leo de Wolf. Hij runde dat bureau en had het er erg druk mee. Bij mijn sollicitatie moest ik een aantal nieuwsvragen beantwoorden. Dat ging me heel goed af en ik werd vrijwel direct aangenomen".

Gek van sport

Zoon Arjan ("Ik ben gek van sport") rolt de journalistiek in via een vakantiebaantje bij Studio Sport. Tijdens de uitzendingen van het WK Voetbal van 1990 is hij manasje van alles. Hij haalt de gasten voor de uitzending op bij de portier, voorziet ze van eten en drinken en kijkt vooral zijn ogen uit hoe het echte werk

Boven: Ed van Westerloo met Ton Planken van Den Haag Vandaag

Rechts: Koningin Beatrix op bezoek bij de NOS

gedaan wordt. "Daar wil ik bij horen", denkt hij, om vervolgens elk weekeinde op de redactie te verschijnen. "Of ik nou nodig was of niet". Martijn Lindenberg vraagt hem naar zijn ambities. "Regie of productie, antwoordde ik". Waarop Lindenberg zei: 'De regie doe ik en er is geen vacature voor producer, dus hier moet je niet zijn'. Vervolgens heb ik Cinevideo gebeld voor een stageplaats als kabelsjouwer en daar heb ik twee jaar gewerkt, onder meer als planner".

Goedkoop

Eds eerste buitenlandse reis op kosten van de baas voert hem in 1962 naar Nieuw-Guinea, toen nog onderdeel van het Koninkrijk der Nederlanden. Begeerd gebied door de jonge staat Indonesië onder aanvoering

van Soekarno, gevaarlijk gebied ook door de staat van oorlog die er heerste. "Ik wilde graag en tot mijn verbazing koos de hoofdredactie voor mij. Ik voelde mij geveleid en meende dat de hoofdred-

dactie mij op grond van louter journalistieke kwaliteiten had uitverkoren". Vele jaren later ontdekt hij de ware reden van zijn uitverkiezing.

Als lid van de Raad van Beheer van het ANP leest hij in het archief de notulen van destijds. Grinnikend: " Daar stond dat de heer Van Westerloo de beste kandidaat was om te gaan daar hij 'ongehuwd was en derhalve voor de verzekering de goedkoopste was om uit te sturen'."

Op de fiets naar Soestdijk

Maar Eds grote liefde is toch het magisch medium televisie. Als hij de kans krijgt om als presentator/verslaggever aan de slag te gaan bij de actualiteitenrubriek Brandpunt van de KRO aarzelt hij geen moment. Het zijn de *roaring sixties*. Regentesk Nederland verliest zijn machtsposities, anarchistische Provo's dansen op het Spui in Amsterdam rond Het Lieverdje en in Vietnam voeren de Amerikanen hun kansloze strijd tegen de guerrilla's van de Vietcong. Brandpunt doet verslag.

"Ik was veel van huis, zo'n vier tot zes maanden per jaar. Mijn vrouw had ik beloofd dat ik zou stoppen met reizen als we een kind zouden krijgen. Toeval of niet, maar één dag voor de geboorte van Arjan, in 1971, word ik gebeld door Harry van Doorn, de voorzitter van de KRO, met de vraag of ik hoofdredacteur wilde worden van Brandpunt". Het wordt niet alleen een afscheid van het reizen maar ook van het scherm. Vanaf dat moment moet de kijker hem op de buis missen. Een principiële

'Ik heb altijd op het standpunt gestaan: de baas presenteert niet en reist niet'

keus is het. "Ik heb altijd op het standpunt gestaan: de baas presenteert niet en reist niet". Een enkele uitzondering daargelaten. Als prinses Margriet zich verlooft

Boven: Ed van Westerloo in het vliegtuig met (destijds nog) kroonprins Willem-Alexander

Onder: Ed van Westerloo met AVRO-coryfee Jaap van Meekren

met Pieter van Vollenhoven, staan de camera's op Soestdijk klaar om het Nederlandse volk in te lichten over deze blijde gebeurtenis. "Maar men was vergeten een verslaggever te sturen. Omdat ik om de hoek woonde ben ik in allerijl die kant opgegaan. Mijn vrouw wist dat ik op tijd was aangekomen. Op tv zag ze mijn fiets tegen het paleis staan".

Naar het Journaal

De journalistieke koers van Brandpunt onder leiding van Ed van Westerloo valt in de smaak bij de baas van de NOS, Carel Enkelaar. Hij zoekt een nieuwe hoofdredacteur voor het Journaal die de

boel eens flink kan opschudden. Van Westerloo: "De jaren zestig waren aan het Journaal voorbij gegaan. Liever beelden van het eerste lammetje in de wei dan de rookbommen tegen de trouwkoets van Beatrix en Claus. Dat was de inhoudelijke teneur toen ik in 1976 aantrad als hoofdredacteur".

Aan de gevestigde orde van de redactie voegt hij met goedvinden van Enkelaar jonge honden toe in de personen van Ad van Liempt, Lars Anderson, Hugo van Rijn, Piet van Asseldonk en Jan Rodenburg. Enkelaar blijkt trouwens in Van Westerloo ook zijn eigen opvolger in huis te hebben gehaald. In 1985 wordt Ed hoofd van de NOS-televisie en hij blijft dat tot eind 1994. Uit onvrede over de opdeling van z'n dienst in een NOS-deel en een zelfstandige NPS (nu NTR) legt hij zijn functie neer. Het is het eindpunt van een mooie carrière.

Weg vrij voor Arjan

Cruyff zou op zo'n moment z'n eigen wijsheid debiteren: 'Elk nadeel hep zijn voordeel'. Voor Arjan komt hierdoor namelijk de weg vrij naar Studio Sport. Martijn Lindenberg wilde hem er eerder al graag bij hebben als producer, maar Van Westerloo weigert. Hij wil zijn zoon niet in vaste dienst nemen. Ed: "We zaten destijds in de

periode dat de commerciële omroepen zich ontplooiden en aasden op de voetbalrechten. Ze waren een grote concurrent geworden in de onderhandelingen over de uitzendrechten. Stel

'Sponsors werden heel goed verzorgd. De tv werd vooral op z'n huid gezeten'

je voor dat er bij ons gereorganiseerd moest worden en ik zou hem als eerste moeten ontslaan. Dan heb ik thuis ruzie. En vliegen anderen eruit terwijl hij zijn baan mag houden, dan heb ik een conflict met de club. Dat wilde ik voorkomen".

Geen achternaam

Ook Arjan heeft in dat opzicht z'n eigen koers gevolgd. "Ik noemde nooit m'n achternaam als ik me bij de NOS aan mensen voorstelde. Tot in het absurde heb ik dat vermeden, hoewel iedereen het wist. Er waren mensen die zeiden: 'Doe eens normaal'."

Met die ervaring op zak stapt hij vervolgens over naar het Zwitserse marketingbedrijf T.E.A.M., de producent van de Champions League. Als manager-tv voert hij belangrijke koerswijzigingen door.

"Het bedrijf was in grote mate gericht op de sponsors. Die mensen werden heel goed verzorgd. De tv werd vooral op z'n huid gezeten. Er heerste een cultuur

Arjan van Westerloo in het decor van Endemol FOX Sports

van wat de verslaggevers vooral niet mochten. Dat hebben we omgedraaid. We zijn ook de commentatoren gaan 'verzorgen'. Er kwam vervoer voor ze van en naar de stadions en we schiepen de voorwaarden om na afloop van de wedstrijden interviews te kunnen maken, bijvoorbeeld. "Ik wilde de tv helpen", voegt hij eraan toe, "om waarde te creëren uit hun rechten".

Na vijf jaar keert Arjan terug naar Studio Sport. Het zal een kortdurend verblijf worden, want juist in die periode verhuizen de rechten van het eredivisievoetbal naar Talpa. Eigenaar John de Mol vraagt hem voor de functie van hoofd Sport. "Maar het ging niet goed. Het succes bleef uit. Er kwam nog wel een deal met RTL, maar uiteindelijk kreeg de

NOS in 2008, na afloop van het contract met De Mol, de rechten weer in bezit".

Betaalkanaal

Op dat moment besluiten ook de eredivisieclubs om met Endemol als producent een eigen betaalkanaal te beginnen. Kunnen die clubs dat wel, vroegen mensen zich af, televisie maken?. Arjan gaat in op het verzoek van Endemol-directeur Paul Römer om een sportafdeling op te zetten. "Er was niks. Geen studio, geen redactie. Vervolgens heb ik Martijn Lindenberg aangetrokken voor de organisatie en de inmiddels gepensioneerde voetbalcommentator Theo Reitsma voor de inhoudelijke kant". Inmiddels is ook FOX aan boord en zwaait Arjan de sportscepter over zes tv-kanalen en enige honderden mensen.

'Liever het eerste lammetje in de wei dan de rookbommen tegen de trouwkoets van Beatrix en Claus'

Als de drukte het toelaat staat hij langs de lijn om zijn twee hockeyende dochters te volgen. Vader Ed is uitgewerkt, maar zit niet helemaal stil. Asielzoekers krijgen van hem les in onze taal. En hij is, al heel lang, lid van Ajax, al is dat tegenwoordig niet altijd een onverdeeld genoegen...

Govert van Brakel

Overleden VGOmedia-leden

Maart - 22 mw. H. Glimmerveen, Bussum (4-9-1919); 25 mw. B.J. Remes-Meijerink, Bussum (7-9-1918); 31 W.J.H.M. Otten, Hilversum (20-12-1929)

April - 7 A. v.d. Kooij, Bennebroek (20-5-1922); 12 B. van der Zouw, Kamerik (31-10-1938); 17 mw. G. Oostenbroek-v.d. Poel, Hilversum (19-12-1919); 20 S.J. Noteboom, Hollandsche Rading (9-9-1925); 24 J.C. Keijzer, Aalden (7-6-1935)

Mei - 5 mw.J. de Boer, Hilversum (31-12-1926); 7 mw. T.M. Brandsma, Scherpenzeel (6-11-1911); 29 H. Dorreboom, Hilversum (30-6-1922); 30 L.B.M. Wüst, Hilversum (19-5-1923)

Juni - 5 W. van der Sluijs, Doetinchem (18-2-1921); 9 A.W.H. Janssen, Bussum (20-6-1938); 16 C.K. van Maartense, Woerden (1-9-1945)

Juli - 1 mw. E.H. v.d. Beek-Schmidt, Hilversum (12-11-1918); 31 W.H. Kaljee, Hilversum (23-4-1949)

Augustus - 25 P.G.A. Pouwels, Ravenstein (30-4-1941)

September - 13 mw. C.M. Stramrood-van Ham, Nederhorst den Berg (30-71-1943)

Oktober - 10 mw. S.J. v.d. Dool-Sluijter, Bussum (15-3-1917)

Dankbetuigingen

Met deze bedank ik, mede namens mijn vrouw, PNO en VGOmedia voor het prachtige boeket bloemen en de VVV-bon die wij op ons 55-jarig huwelijk mochten ontvangen

Rinus Does, oud medewerker
NTS/NOS/NOB, Almere

75 jaar geworden en dat heb ik met mijn gezin gevierd. Deze dag werd opgeleurd met een prachtig boeket bloemen van PNO en ook werd ik nog verrast met een cadeaubon van VGOmedia. Hartelijk dank voor deze gaven.

Gerard de Jong, Huizen

Hartelijk dank voor de attentie die ik ontving voor mijn 80e verjaardag op 25 juni 2015.

R.A. Smid, Utrecht

Hartelijk dank van VGOmedia en PNO voor de cadeaubon en het schitterende boeket bloemen t.g.v. mijn 85e verjaardag. Ik was er heel blij mee.

Hiep van Kampen, Hilversum

Mijn 75e verjaardag was heel gezellig en het zonnige boeket van PNO Media en de cadeaubon van VGOmedia hebben hieraan zeker bijgedragen. Ik vind het een mooie geste dat je zolang na je pensionering nog een zo vriendelijke felicitatie ontvangt.

Paula Eurelings-Broekmeulen, Heemstede

Hiermede zeggen wij u hartelijk dank voor uw geheel onverwachte felicitatie en cadeaubon-attentie, ter gelegenheid van onze gouden bruiloft. Uw geste waarderen wij zeer.

Hella & Henk Spoon, Koekange

Ons 65-jarig huwelijksfeest werd opgevrolijkt door de prachtige bloemen van PNO en de VVV-bon van VGOmedia. Heel hartelijk dank, mede namens mijn man.

Mevr. E.H. van Elck- van 't Hof, Hilversum

Ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag kreeg ik van jullie een cadeaubon, waarvoor mijn hartelijke dank!

Theo Leeuwenburg, Kockengen

Verrassend was voor ons het grote boeket dat bij thuiskomst op onze brug stond ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijk. Bij het uitpakken van het boeket vonden we ook een VVV-bon. Daar gaan we zeker iets gezelligs mee doen.

José en Wim Becker, Wilnis

Graag willen wij PNO en VGOmedia hartelijk bedanken, voor het prachtige boeket en de cadeaubon n.a.v. ons 50 jarig huwelijk.

Ans en Martien van den Dijssel, Naarden

Hartelijk dan voor de attentie t.g.v. mijn tachtigste verjaardag.

Gerrit Sloothaak, Soest

Hoewel verwacht, was het toch een geweldige verrassing dat prachtige boeket ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijksfeest. En ook de cadeaubon van VGOmedia droeg bij aan de feeststemming. Goed te weten dat we niet worden vergeten.

Annie en Jan Tieland, Leusden

85 jaar al weer, hoe hoogbejaard kan een mens zich voelen. Er kwam een cadeaubon van jullie, hartelijk bedankt.

Kees van den Berg, Bithoven

Hiermede dank ik PNO en VGOmedia voor de prachtige bloemen en cadeaubon die wij mochten ontvangen t.g.v. ons 55-jarig huwelijksjubileum.

Martin en Lien van den Brakel, Loosdrecht, NOB

Mede namens mijn echtgenote wil ik U bedanken voor de cadeaubon vanwege ons 50-jarig huwelijk.

W.J.A. Kerkhoven, Wijk bij Duurstede

Mijn vrouw en ik werden verrast met een kaart en cadeaubon ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijks jubileum. Heel attent en heel aardig. Wij danken u voor deze aardige geste.

Laurens en Atie Hoddenbagh, Ermelo

Via deze weg hartelijk dank voor de attentie bij mijn 75e verjaardag.

M.van Wijk, Heerhugowaard

Wij willen PNO en VGOmedia hartelijk danken voor de grote bos bloemen en de cadeaubon die wij mochten ontvangen ter gelegenheid van ons 60-jarig huwelijk.

Jo en Jan Beelen, Putten

Hartelijk dank voor de VVV-bon voor mijn 80e verjaardag. Ik was er erg blij mee!

N.G. Erkens-Roozemon, Maarssen

Hartelijk dank voor de felicitatie en mooie bloemen die wij t.g.v. ons 60-jarig huwelijk mochten ontvangen. Wij waren blij verrast.

Bram Grasmaijer, Baarn

PNO en VGOmedia, hartelijk dank voor de fraaie bloemenhulde en cadeaubon n.a.v. mijn 85e verjaardag. Zeer gewaardeerd.

Jan Zwanepol, Blaricum

Hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen van PNO en de cadeaubon van VGOmedia t.g.v. ons 50-jarig huwelijk.

J.C. van Breemen, Soest

Bedankt voor de mooie bloemen en de cadeaubon die wij op onze 50ste huwelijksdag mochten ontvangen!

Peter en Gisèle van Bronckhorst, Hilversum

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen en de cadeaubon voor mijn 75e verjaardag.

Gerrit van Santen, Almere

Hartelijk dank voor de cadeaubon t.g.v. mijn 85e verjaardag. Zeer gewaardeerd!

G.P. Bakker, Hilversum

Hierbij willen wij U hartelijk bedanken voor de cadeaubon welke wij mochten ontvangen t.g.v. ons 50-jarig huwelijksfeest. Dit was een fijne verrassing.

Wil en Frits Brouwer-Posma, Almere

Mijn vrouw en ik danken u van harte voor de cadeaubon die wij ontvingen voor onze 60-jarige bruiloftsdag.

Fam. W. Kalischning, Someren

Verlag Algemene Vergadering donderdag 29 oktober 2015

'Prijsindexatie is nog ver weg'

Ernst en ontspanning kenmerkten de najaarsledenvergadering van VGOmedia. De bezoekers kregen letterlijk wijn voor de kiezen, maar figuurlijk ook een minder plezierige boodschap: 'De financiële positie van PNO Media blijft kwetsbaar'. Hieronder leest u het verslag van deze bijeenkomst.

Onze voorzitter Arie Smit richt een hartelijk welkom aan de ongeveer 80 leden, die naar Blaricum zijn gekomen en aan onze gasten: mevrouw Nelly Altenburg (bestuursvoorzitter PNO Media), en de heren Jeroen van de Put (directie MPD) en Niels Kranenburg (voorzitter Verantwoordingsorgaan PNO Media). Hij doet melding van ontwikkelingen in diverse gremia van overheid en politiek rond een mogelijk nieuw pensioenstelsel. Daarbij blijft de AOW als fundament essentieel, maar zouden er voor het verplichte aanvullend pensioen flinke veranderingen kunnen optreden. Solidariteit blijft een belangrijk uitgangspunt, maar er zijn diverse varianten in ontwikkeling rond geïndividualiseerde keuzes. Ons pensioen is ingewikkeld en als je aan één draadje gaat trekken, kan het hele breiwerkje sneuvelen. Dus veel zorgvuldigheid is geboden en het is van belang dat ook de gepensioneerden,

wier belangen aan de cao-tafel minder gehoord worden, hun inbreng kunnen hebben. De KNVG, de koepelorganisatie waar wij ons bij hebben aangesloten, is daar zeer actief in (www.knvg.nl). Wat PNO Media zelf betreft: per 1 juli 2016 zullen er weer nieuwe leden voor het Verantwoordingsorgaan worden gekozen. Ook VGOmedia zal daar uiteraard weer voor een lijst van kandidaten zorgen. Houd daarom ons blad en onze website in de gaten.

Kascommissie

Er dient nog in een vacature te worden voorzien. Jaap Meijer biedt zich daarvoor aan, hetgeen onder applaus wordt aanvaard.

Vanuit PNO Media

Mevrouw Nelly Altenburg meldt dat De Nederlandsche Bank een nieuw herstelplan van PNO Media heeft goedgekeurd, waarbij de dekkingsgraad binnen 12 jaar weer op het vereiste niveau zou moeten komen. De huidige achterstand op dat herstelplan is ongeveer 4%. Bij een dekkingsgraad van onder de 88,5% kan weer een korting nodig zijn, maar de hoop is dat het niet zover hoeft te komen. En het is treurig, maar ook prijsindexatie is nog ver weg. Een terugblik over 2014 laat een

'Ons pensioen is ingewikkeld en als je aan één draadje gaat trekken, kan het hele breiwerkje sneuvelen'

totaalrendement zien van bijna 16%, waarmee het vermogen is toegenomen met 0,6% van 4,3 naar 4,9 miljard, dat is op zich een mooi resultaat; de beleidsdekkingsgraad per eind vorig jaar was 104,8%. De rekenrente is in dat jaar echter omlaag gegaan van 2,8 naar 1,9 % en de waarde van de verplichtingen is daarmee met 20% toegenomen,

Links: PNO-voorzitter Nelly Altenburg voert het woord. Daaronder: enkele beelden van de vergadering. Geheel onder: de wijnproeverij.

Foto's: Louis van Hattum en Jan de Klein

hetgeen zijn negatief effect had op de dekkingsgraad. De dekkingsgraad is per eind september 2015 is 98,4%; het totaalrendement 0,5%. De hoofdschuldige van dit lage cijfer is de wijziging van de methodiek van berekening van de rekenrente, met onder andere ook gevolgen voor de obligatieportefeuille én het opkoopbeleid van de Europese Centrale Bank. Onze financiële positie blijft dus kwetsbaar, zoals overigens bij veel pensioenfondsen het geval is. De jaarlijkse prijsinflatie per september 2015 is 0,6%, die is dus gelukkig vrij laag. Volgend jaar is er weer een nieuwe rekenmethode te verwachten.

Rondvraag

Er wordt nog even teruggekomen op de financiële situatie van ons gepensioneerden. Het ziet er dus naar uit dat de wat ouderen onder ons geen mogelijkheden meer hoeven te verwachten van een volledig herstel van prijsinflatie. Hoewel, je weet maar nooit, want als de rekenrente nog eens flink zou gaan stijgen kan de dekkingsgraad ook zo maar weer hard omhoog gaan. Maar we zijn dus voor een groot deel afhankelijk van nationaal en internationaal beleid. Er wordt ook nog eens op gewezen dat de lonen al jaren niet of nauwelijks zijn verhoogd en ook

de werkenden het uitblijven van de prijsindexatie (later) zullen merken. En verder nog naar aanleiding van een vraag: PNO heeft een gemiddelde leeftijd van 42 jaar, ABP bijvoorbeeld is een veel 'grijzer' fonds, daar ligt het gemiddelde boven de 50 jaar. Hans Wentholt maakt een blijmoedig bruggetje. Hij heeft in samenwerking met Singer een culturele ontmoetingsmiddag georganiseerd voor VGOMedia-leden over de Bergense School. (U ziet elders in dit magazine dat dat een succes was.) De ontspanning blijft ook verder in deze bijeenkomst, want Madelon van

Zoals altijd was het na afloop van de vergadering gezellig in de benedenzaal van De Blaercom

Wart heeft een wijnproeverij georganiseerd en vertelt voorafgaande daaraan interessante weetjes over wijn maken en wijnstokken. Dit keer verder dus een wat luchtiger vergadering, door iedereen naar waarde geschat. Evenzeer als de negen prachtige wijnen die zij voor de proeverij had uitgekozen en die mededienden als opwarmertje voor de traditionele drankjes en hapjes beneden in De Blaercom en de bijbehorende gezelligheid.

Oda van Ginneken

Dankbetuigingen

Meer dankbetuigingen op pagina 13

Hartelijk dank voor de cadeaubon en de mooie bloemen ter gelegenheid van mijn 80e verjaardag. Ik was blij verrast.
Aartje Wouda-Koelewijn, Huizen

Wat 'n schitterend boekje ontving ik van PNO op mijn 80e verjaardag. En daarnaast nog 'ns een vette cadeaubon van VGOMedia. Zéér, zéér veel dank daarvoor.
Bram Kuypers, Huizen

Hartelijk dank PNO en VGOMedia voor de prachtige bloemen en de cadeaubon die ik mocht ontvangen t.g.v. mijn 85e verjaardag.
Henny Fennis, Blaricum

Mijn vrouw 75 jaar oud en ik samen 50 jaar getrouwd. Door PNO verrast met een bloemenfestijn en de papieren euro's van VGOMedia, heel fijn. Wij zijn met deze cadeaus heel blij. Bedankt.
Riet en Bep Verweij, Hilversum

Hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen van PNO en de cadeaubon van VGOMedia t.g.v. ons 55-jarig huwelijk.
Hilde en Flip van de Zwan, Leiderdorp

Bij deze wil ik u hartelijk danken voor de attentie die wij ontvingen ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijk. Met vriendelijke groet,
Marijke en Toon van Dam, Bilthoven

VGOMedia hartelijk dank voor de ontvangen VVV-bon voor mijn 80e verjaardag!
Mevrouw E. Bultman-Zeedijk, Hilversum

Hartelijk dank voor het prachtige bloemstuk dat ik t.g.v. mijn 80e verjaardag van PNO mocht ontvangen. Idem dito voor de VVV-bon van VGOMedia.
Rijk Marcus (NTS-NOS-NOB), Amersfoort

Een mooi bloemenboekje van PNO Media en een cadeaubon van VGOMedia ontvangen bij gelegenheid van ons 50-jarig huwelijksjubileum. Een verrassing? Niet echt, maar wel zeer gewaardeerd!
Dini & Nico van der Kuijl (NOS/NOB), Baarn

Van VGOMedia een cadeaubon en van PNO een prachtig boekje, werkelijk een verrassing voor mijn 80e verjaardag.
Aartje Wouda-Koelewijn, Huizen

Graag wil ik VGOMedia en PNO hartelijk bedanken voor de prachtige bos bloemen en de cadeaubon, die ik op mijn 80e verjaardag mocht ontvangen. Het blijft toch altijd een sympathiek gebaar.
Ben Visser, Amsterdam

Door middel van dit schrijven wil ik u van harte danken voor de felicitatie die ik ontvangen heb voor mijn 85e verjaardag. De cadeaubon komt goed van pas! De dank is ook van mijn vrouw.
E. Baas, Hilversum

Hiermee willen wij het bestuur van VGOMedia hartelijk bedanken voor de cadeaubon, die wij ontvingen ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijk. Geweldig dat jullie aan ons denken.
Wim en Bea van Ruth, Soest

Blij verrast waren wij met de fraaie bloemenhulde van PNO en de waardebon van VGOMedia op de datum van onze 50-jarige trouwdag. Zeer attent, hartelijk dank hiervoor!!!
Marieke en Gerard van Iperen, Hilversum

Hierbij willen wij het bestuur van VGOMedia hartelijk danken voor de VVV-bon, toegestuurd ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijk. Aardige traditie, dient in ere te worden gehouden.
Boudewijn en Tini Van der Vlist, (ex-NTS-NOS-NOB), Blaricum

Hartelijk dank voor de PNO-bloemen en de cadeaubon. De bloemen waren prachtig en bedankt voor de VVV-bon voor ons 55-jarig huwelijk.
J.B. v.d. Linden, Hilversum

Heel hartelijk dank voor de prachtige bloemen en de cadeaubon t.g.v. mijn 90e verjaardag.
H. Spek-Kamphuys, Overveen

Graag willen wij VGOMedia en PNO heel hartelijk danken voor het prachtige en kleurrijke boekje bloemen en de cadeaubon die wij mochten ontvangen ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijk. Het was een leuke verrassing die wij erg waarderen.
Hanneke en Lex Tizzard, Almere

Het is even volhouden maar dan heb je ook wat. Eerst bloemen en bon voor mijn 75e en daarna hetzelfde voor ons 50-jarige huwelijk. Hartelijk dank!
Ab Revoort, Soest

Hartelijk dank voor het mooie boekje dat ik voor mijn 75e verjaardag van de vereniging mocht ontvangen.
Hans van der Steen, Soest

U heeft mij bijzonder verrast met de cadeaubon die ik van u mocht ontvangen ter gelegenheid van mijn vijftigjarig huwelijksjubileum. Uw attentie wordt door mij zeer gewaardeerd.
R.M.J. Krijthe, Voorburg

Wij willen graag bedanken voor de mooie bos bloemen van PNO-pensioenfondsen en de VVV-bon van VGOMedia mede namens mijn vrouw voor ons 50-jarig huwelijk.
Z.Kádár en G.Kádár-Oskam, Laren

Op mijn 85e verjaardag ontving ik van u een prachtig bouquet en, alsof dat niet genoeg was, een paar dagen later ook nog een cadeaubon. Hartelijk dank.
Bram Kruikemeijer, De Wijk

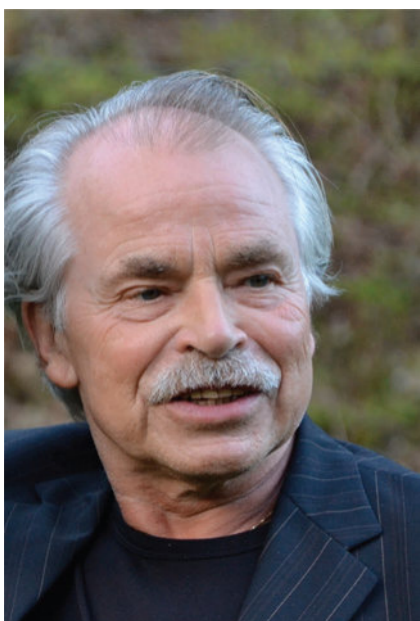
Graag wil ik bedanken voor de geweldige bos bloemen van PNO Media en de cadeaubonnen van VGOMedia voor mijn 85e verjaardag. Nog steeds zijn PNO en VGOMedia feilloos op tijd, alsof de tijd heeft stilgestaan. Waar blijft de tijd.
Dick Sauer, ex-Radio Nederland Wereldomroep, Hilversum

Hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen die ik ter ere van mijn 85e verjaardag mocht ontvangen.
M. van der Stijl-La Mark, Hilversum

PNO en VGOMedia hartelijk dank voor de mooie bos bloemen en de VVV-bon die ik heb gekregen met mijn 80e verjaardag. Het was voor mij een onverwachte geste van u die ik zeer waardeer.
Carly Holst-Mekel, Mechelen

Beter laat dan nooit - door de griep, die ons beiden flink te pakken had - willen wij bij deze onze hartelijke dank uitbrengen voor de prachtige bloemen die wij van PNO mochten ontvangen ter ere van mijn 75e verjaardag. Ook onze dank aan VGOMedia die ons een cadeaubon deed toekomen.
Piet van Daatselaar, Amersfoort

Hierbij willen wij PNO en VGOMedia bedanken voor de prachtige bos bloemen en de VVV-cadeaubon die wij t.g.v. ons 50-jarig huwelijk van u ontvingen.
Piet en Mia Gerbrands, Hilversum

Dezer dagen laaide de discussie over de voorgenomen 'verbanning' van Sesamstraat van de vooravond op NPO 3 naar 'ergens' in de krochten van het open bestel, waar wordt verondersteld dat de inmiddels doorgewinterde kleuters (en hun ouders en grootouders) als moderne mediagebruikers het programma heel goed weten te vinden. De netcoördinator gaf voor de vertrouwde plek in het programmaschema prioriteit aan een programma van Omroep Max, met een veronderstelde veel minder specifieke doelgroep. Hans Wentholt wil deze voorgenomen beslissing plaatsen in het kader van de discussie over taak en toekomst van de Publieke Omroep.

Sesamstraat hoort thuis op het open net

We kunnen een voorbeeld nemen aan het Midden-Oosten

De frisse blik

Gisse grijsaards geven een actuele visie op media, journalistiek en cultuur

Functie van de Publieke Omroep

Net zoals op het ogenblik staatssecretaris Sander Dekker hebben wij het in dit blad in diverse artikelen - als we het over de toekomst van de publieke omroep hadden - gesproken over de te vervullen functies van de publieke omroep in de samenleving. Als oudgedienden weten we maar al te goed dat die discussie bepaald niet nieuw is. Toen werd hij bijvoorbeeld aangewakkerd door animositeit tussen de (leden)omroepen en de NOS. Hij ging in de eerste instantie over functies. De ledenomroepen zorgden voor *identificatie en representatie* van groepen in de samenleving. Bij de NOS ging het er meer om een aanbod te garanderen dat aan de programmering van de ledenomroepen 'complementair' (maar

kennelijk zinvol, zelfs onmisbaar!) geacht werd en dat qua productie 'bij uitstek geschikt' was voor een gezamenlijke aanpak. Voorwaar een discussie die naast organisatorische en economische motieven toch vooral over 'functies in de samenleving' ging. Vandaag de dag bepaald geen versleten of overbodige criteria, die toen ter tijd niet voor niets ook een plaats in de wet kregen.

Ik zou hier nog eens het begrip 'samenleving' willen omschrijven: een conglomeraat van vaak volledig tegengestelde belangen en opvattingen van groepen en individuen, die desalniettemin als een geheel moet functioneren, wil iedereen aan zijn trekken komen. Mijns inziens is er een publieke omroep nodig om deze moeilijke, maar in wezen optimistische klus te klaren.

Sesamstraat

Toen Sesamstraat, als Nederlandse versie van *Sesame Street* van de Amerikaanse *Children's Television Workshop* (CTW) zo ongeveer half jaren zeventig op het net werd geïntroduceerd, waren de doelstellingen van dit *educatieve programma* (conform met - en gecontroleerd door CTW!) heel specifiek geformuleerd. Er was een begeleidingscommissie bij die introductie werkzaam, die een *curriculum* (lijst en omschrijving van de leerdoelen) vaststelde, de doelgroepen omschreef en zich uitsprak over de geprefereerde

vorm en aanpak om de doelstellingen te realiseren. Ik had het genoeg toen ook mijn bijdrage te mogen leveren. Voorzitter van die commissie was prof. Dolph Kohnstamm.

Leerdoelen waren, kortgezegd, taalgebruik, spellen, rekenen en sociale doelen als samenwerken, gunnen, emancipatie (vooral meisjes-, vrouwen-), wederzijds

Zeker nu er een grote instroom plaatsvindt van niet-Nederlanders met een taalachterstand behoort Sesamstraat een plaats te hebben op prime time op het open net

respect, samen plezier beleven etc. Laat er geen misverstand over bestaan: als de kern van de doelgroepen bestaat uit kleuters, dient het educatieve programma *leerzaam én leuk te zijn*. Ook voor de ouders, grootouders(!) en iets oudere broertjes en zusjes. Omdat die 'laatste setting' voor het kijken door kleuters zinvol wordt geacht. Zo zette de commissie het dan ook op papier. Het programma moest bovendien leerzaam én leuk zijn voor kleuters mét zowel als zonder taal- en rekenachterstand en met een verschillende etnische en taal-achtergrond. In Nederland leerden we in die tijd samen te leven met Surinamers, Antillianen en vele verschillende groepen 'buitenlandse werknemers'. Maar ook steeds meer met inwoners van vele westerse nationaliteiten en culturen. Met zo'n diversiteit

aan doelstellingen en doelgroepen in één (betaalbaar) televisieprogramma was plaatsing op prime time (met name voor kleuters) niet ter discussie. Eind jaren zeventig was dat nog geen onoverkomelijk probleem. Nu wel.

Iftah Ya Simsim

De CTW zorgde er niet alleen goed voor dat er - waar Sesame Street internationaal werd ontwikkeld - overal een dergelijk curriculum werd gemaakt, maar ook dat zij er contractueel goed geld aan verdiende. Zowel aan het gebruik van concepten als bijvoorbeeld de uiterst populaire (dus programma-tisch waardevolle) poppen. U weet het: Bert en Ernie, Grover, Koekie-monster, etc. Maar we 'mochten' er Pino (Big Bird), leniemienie, Tommie aan toevoegen om een Nederlands karakter aan het programma te geven. Meneer Aart, Gerda Havertong, Hakim Traidia verschenen live in de scène om ook bij te dragen aan de algemene doelstelling van *identificatie en representatie* en meer specifiek, aan de sociale doelen van het programma. Aan de gezelligheid in de straat. Ach, hoe veel gemakkelijker is het toch om zuiver te redeneren en het met elkaar eens te worden over doelstellingen en functies als het om onze kinderen gaat.

Zo ging het bijvoorbeeld ook in vele landen in het Midden-Oosten. De samenbindende factor lag in één van de doelstellingen van het programma: taal. Dus kwam er onder het toezien van CTW een Arabische versie: *'Iftah Ya Simsim'*. In eerste instantie geproduceerd in Koeweit, werd het op den duur uitgezonden in 22 Arabisch sprekende landen. De Golfoorlog gooide roet in het eten, maar in 2010 slaagde een vergelijkbaar initiatief, gedragen door vergelijkbare disciplines, wederom in samenwerking met CTW, het programma weer de op de buis te krijgen. Nu vanuit Abu Dhabi. Helaas is de 'onschuld' van toen verloren gegaan. Maar toch!

Prioriteit voor Publieke Omroep

De discussie over de toekomst van de publieke omroep onderscheidt zich vaak nog door de behoefte de taak van de Publieke Omroep te willen onderscheiden van die van de commerciële omroep. Gelukkig gaan de functies van de *sociale media er steeds meer een rol in spelen*. Ten aanzien van die laatste functies vindt er veel verguizing én idealisering plaats. Laten we in ieder geval vaststellen dat het om een totaal nieuw samengaan van individueel gebruik én al of niet intensieve collectiviteit gaat. Een collectiviteit die zich overigens wél hoofdzakelijk binnen die media zelf afspeelt! 'Delen', 'volgers'

zijn daar bijvoorbeeld als unieke woorden bij ontstaan. En een, ook al aan het medium gebonden, taalgebruik.

Ik zie de functie van de Publieke Omroep vooral in *deelname* aan de in de samenleving werkende mechanismen in brede zin. Zoals die zich buiten de media in de volle werkelijkheid ontwikkelen. Ik roep in herinnering de bijdrage van Truze Ladders in dit blad (in april 2013) over de toekomst van de Publieke Omroep. Zij sprak – mede uit financiële overwegingen – over *samenwerking* met culturele en maatschappelijke instellingen. Ik spreek dus liever over 'deelname' aan de ingewikkelde samenlevingsprocessen. Vanuit een verantwoordelijkheid voor het goed functioneren er van. En voor de diversiteit er van. Die simpelweg bestaat en die belicht, vertegenwoordigd en aan het woord moet komen. Met een voortdurend beroep op het streven naar objectiviteit. In zowel politiek, cultureel als bijvoorbeeld religieus opzicht.

Sesamstraat

Zo bezien behoort Sesamstraat een plaats te hebben in de Publieke Omroep. Op prime time op het open net. Zeker nu, maar ook in de toekomst. Het is een voorbeeld voor de programmering van de

Publieke Omroep. Nogmaals, zeker nu, nu er een grote instroom (die niet gauw zal ophouden) plaatsvindt van niet-Nederlanders met – uiteraard – een taalachterstand. En een andere samenlevingscultuur. Tot wie kun je een programma als Sesamstraat zinvoller en succesvoller richten dan op jonge vluchtelingenkinderen en hun ouders, grootouders, die ook in die hoedanigheid door het programma worden aangesproken? En op Nederlandse kinderen bij wie ze in de klas komen? Hun ouders, opa's, oma's, broertjes, zusjes, etc. Wil de representativiteits-, identificatie- én herkenbaarheidsfunctie (= ook 'gekend' worden) van Sesamstraat ook ten aanzien van de nieuwe maatschappelijke werkelijkheid optimaal zijn, dan zal men moeten opteren voor een plaats op primetime in de open net-programmering van de Publieke Omroep.

De programmamakers zullen natuurlijk met nieuwe doelgroepen rekening moeten houden. Maar de aanpassing van het curriculum wijst zich bijna vanzelf, als (zoals Wikipedia over Iftah Ya Simsim zegt) 'educators, creators, writers and artists' er zich mee bezig gaan houden. In Nederland hebben we nu een fantastisch startpunt: Iftah Ya Simsim was in Syrië al heel erg lang populair! In Nederland spreken de oude vriendjes Bert en Ernie zowel als die nieuwe meneer Aart Nederlands. Net als de jongens en meisjes op de Nederlandse school, waar ze hopelijk gauw heen mogen.

Hans Wentholt

Verhouding Verantwoordingsorgaan – PNO Media: Levendig, soms spannend

De typering in de kop boven deze bijdrage is in dit geval functioneel omdat de zittingsperiode van het huidige Verantwoordingsorgaan (VO) aflopend is en er komend voorjaar verkiezingen aankomen. Die zijn zowel voor ons gepensioneerden als voor de actieven van groot belang. Het VO als toetsingsinstrument is daarbij een klankbord voor het bestuur van PNO Media. Aan de hand van enkele recente ontwikkelingen nemen we enkele activiteiten van het VO fragmentarisch met u door. Informatie over de komende verkiezingen voor een nieuw VO staat in de mededeling op pagina 25, op de website www.vgomedia.nl. en op die van het Verantwoordingsorgaan: www.vo-pnomedia.nl.

De aanduiding 'levendig' is zeker van toepassing op de contacten die het VO onderhoudt met leden

van het bestuur van ons pensioenfonds. Dat geldt voor de bijna maandelijkse toelichting over de actuele situatie van PNO-voorzitter Nelly Altenburg in onze plenaire vergaderingen, maar ook voor de informatieve bijeenkomsten waarbij wij, ook als scholing, veel horen over het beleggingsbeleid. Zo is momenteel de discussie over het al dan niet beleggen in fossiele energie uiterst actueel en werd er in dezelfde bijeenkomst ook gesproken over pensioenfondsen die zich bezighouden met aan de wapenindustrie gebonden aandelen. Verwacht mag worden dat PNO Media daarover nieuwe standpunten gaat innemen. Dat gaat dan om standpunten die

soms gevolgen kunnen hebben voor het rendement van het fonds.

Herstelplan

De rendementsverwachting speelde ook een rol bij de onaangename verrassing over de aanpassing van de rekenrente die afgelopen zomer werd doorgevoerd. Door deze oekaze van toezichthouder De Nederlandsche Bank ging onze dekkingsgraad weer wat verder omlaag en dat effect werd nog sterker doordat in de maanden september en oktober een beurscorrectie crashachtige trekjes had. Gelukkig trad wel enig herstel in, maar het herstelplan dat door de lage dekkingsgraad moest worden gemaakt biedt geen hoop op herstel van de indexering op afzienbare tijd. Er is hooguit één lichtpuntje: door het zogenoemde nieuwe Financieel Toetsings Kader (FTK) mag een herstelplan wat langer duren en kunnen eventuele verlagingen over een langere periode worden uitgesmeerd.

Premie

Vervolgens een opmerking over de aanduiding 'spannend'. De lage dekkingsgraden en het herstelplan zijn dit jaar de oorzaak van problemen bij het vaststellen van de premie door werkgevers en werknemers samen. In de financiële commissie moesten onze vertegenwoordigers, Marianne Eggink, Arie Smit, Kees Spaan en collega Leo de Grave namens de FNV, vaststellen dat er voor het eerst in het bestaan van het pensioenfonds geen overeenstemming was en er zonder advies van het VO bindende arbitrage nodig was. Waarschijnlijk is het resultaat daarvan bij het verschijnen van dit blad inmiddels bekend. Maar het is zeker geen teken van kracht.

Communicatie

Dit brengt ons het laatste 'levendige' punt: de communicatie. Samen met enkele bestuursleden en de afdeling communicatie van MPD werkten wij vanuit de communicatiecommissie aan het communicatieplan voor het volgend jaar. De resultaten zijn nu al zichtbaar in de publicaties, het besef van de noodzaak van toegankelijkheid en de transparantie van de website. Iedereen bevelen wij een bezoek aan 'Mijn PNO' (<https://mijn.pnomedia.nl>) van harte aan.

Mede namens collega's Marianne, Arie en Kees: fijne feestdagen,
Erik Boshuizen

'Dit zou op meer begraafplaatsen moeten zijn'

Rustpunt biedt luisterend oor en koffie na bezoek aan graf van dierbare

Voor of direct na het bezoek aan het graf van een dierbare op de begraafplaats je verhaal kunnen doen. Bij een kop koffie of thee je verdriet kunnen delen en getroost worden. Of gewoon even je eenzaamheid vergeten door een gesprek over alledaagse dingen. Dat biedt het Rustpunt op de Amersfoortse begraafplaats annex crematorium Rusthof. Er is in Nederland voor zo ver bekend slechts één andere begraafplaats waar dat mogelijk is: Selwerderhof in Groningen.

Het Rustpunt is iedere zaterdag en zondag open van 10 tot 16 uur. Er zijn dan steeds twee vrijwilligers aanwezig om bezoekers te ontvangen en met hen in gesprek te gaan. Gemiddeld maken per weekeinde zo'n dertig mensen gebruik van het Rustpunt. De vereniging 'Vrienden van de begraafplaats Rusthof' biedt deze

voorziening in een omgebouwde voormalige garage die de directie van de begraafplaats hiervoor kosteloos beschikbaar heeft gesteld. Rusthof telt ruim 12.000 graven. Daarin zijn één tot maximaal drie mensen ter aarde besteld. Er zijn nog een paar duizend nieuwe graven beschikbaar. Daarmee is Rusthof de grootste begraafplaats van de regio. Ruim 360 mensen zijn vriend van Rusthof.

Iedereen welkom

"Veel bezoekers van de begraafplaats zijn mensen alleen," zegt Ger Hogers, voorzitter van de 'Vrienden'. "Deze mensen kunnen bijna nergens hun verhaal kwijt. Hier kan dat wel. Het hoeft niet, want je kunt ook gewoon koffie komen drinken zonder een praatje te maken. Wie dat wel wil, kan praten over wat hen op dat

moment bezig houdt. Bezoekers betalen alleen € 0,70 voor hun kopje koffie of thee. Consumpties zijn niet verplicht. Iedereen die de begraafplaats bezoekt is welkom, dus niet alleen de vrienden." De vrijwilligers van het Rustpunt - voornamelijk mensen van rond de zestig - bieden de spreekwoordelijke arm om de schouder, maar zijn geen troosters vanuit een kerk of een andere levensbeschouwelijke instelling. Ze werken op persoonlijke titel en krijgen daarbij begeleiding van de vrienden. In maart zijn daar zelfs een deskundige en een trainingsacteur voor ingezet.

Elke levensovertuiging

"Je moet als vrijwilliger open staan voor het verhaal van andere mensen en een zekere uitstraling hebben die mensen uitnodigt een praatje aan te knopen", zegt Hogers. "Maar verder is iedere vrijwilliger van welke levensbeschou-

wing dan ook hier welkom." "Wie zich meldt in de verwachting een taak op zich te nemen als een soort maatschappelijk werker, zal teleurgesteld raken", vertelt bestuurssecretaris Joke Koppe-Kolderman. "We zijn gastheer of gastvrouw. De meesten van ons hebben ruime levenservaring, ook als het gaat om het verlies van een dierbare, maar we zijn geen deskundigen op het gebied van rouwverwerking.

We zitten als mens tegenover een mens met een groot verdriet. In de loop van de acht jaar dat het Rustpunt bestaat hebben we gezien dat eenvoudig er zijn voor de ander in veel gevallen werkt." Het Rustpunt telt 23 vrijwilligers. "Vanmiddag was hier een man van wie de vrouw hier een jaar geleden is begraven", zegt gastvrouw Kitty van Vegchel. "Hij is zeker een uur geweest en we hebben over van alles en nog wat gepraat, maar met geen woord over zijn vrouw gesproken. Toch zei hij na afloop: 'Bedankt voor alles. Dit zou op meer plaatsen moeten zijn'. Het gesprek is de wisselwerking, we bieden een luisterend oor. Dat omvat alles wat we doen. Je moet als vrijwilliger hier van mensen houden." Er zijn in de afgelopen jaren in het

Rustpunt bijzondere vriendschappen ontstaan.

Warmte

Hoewel het werken op een begraafplaats niet direct aantrekkelijk lijkt, hebben de vrienden niet meer moeite dan andere vrijwilligers-

'Ze denken dat hier alleen maar verdriet is en treurverhalen te horen zijn. Maar dat is absoluut niet zo'

organisaties om mensen bereid te vinden gastheer of gastvrouw te zijn. "Mensen hebben een verkeerd beeld van wat wij hier doen", zegt gastvrouw Van Vegchel. "Ze denken dat hier alleen maar verdriet is en treurverhalen te horen zijn. Maar dat is absoluut niet zo. Je krijgt bij dit werk veel warmte van je medemensen terug. Ik ben ook gids op Kamp Amersfoort. Daar moet je veel praten, hier moet je luisteren." Gastvrouw Willemijn Vetkamp werkt behalve als gastvrouw in het Rustpunt als vrijwilliger bij een dagopvang voor dementeren. "Dat vind ik veel moeilijker, want dat is veel meer eenzaam," zegt ze.

Belangenbehartigers van mensen die grafrechten hebben op Rusthof Ger Hogers (voorzitter) en Joke Koppe - Kolderman (secretaris).

Foto's: Louis van Hattem

Het idee voor het Rustpunt ontstond in 2003. Mevrouw Han van Vulpen, toenmalig penningmeester en echtgenote van de oprichter van de vrienden Niek van Vulpen, trof 2003 op de begraafplaats een jonge man die iedere zaterdag het graf van zijn moeder bezocht. "Vroeger ging ik elke zaterdagmorgen een kopje bij haar

drinken." Dit bracht de huidige secretaris Joke Koppe-Kolderman op het idee om op de begraafplaats

een koffieruimte te realiseren. Het duurde enige tijd voordat de begraafplaats een ruimte beschikbaar stelde. In januari 2007 ging het Rustpunt met tien vrijwilligers van start.

Privatiseren

De stichting Vrienden van de begraafplaats Rusthof dankt haar inmiddels 25-jarig bestaan aan het voornemen van de gemeente Amersfoort, eind jaren tachtig, om de begraafplaats te privatiseren. Deze zou dan in handen kunnen komen van een commercieel bedrijf zoals Dela of Yarden. Daartegen kwam stevig verzet vanuit de bevolking. De 'Vrienden' treden sindsdien op als belangenbehartigers van de mensen die grafrechten hebben op Rusthof. Ook dat is zeldzaam, een organisatie die deze belangen behartigt.

Crematorium

Nadat het privatiseringsplan van de gemeente succesvol was getorpedeerd hebben de vrienden behalve het Rustpunt nog een paar belangrijke zaken voor elkaar gekregen: de begraafplaats is sinds december 2008 opgenomen in een stadsbusroute die op werkdagen verbinding geeft met station Amersfoort en er is bij de uitgang van de begraafplaats een veilige oversteek gemaakt voor fietsers. Ook hebben de vrienden - ten koste van een aantal opzeggingen - een rol gespeeld toen Rusthof werd uitgebreid met een crematorium. Daar was fel verzet tegen. Nu bevat Rusthof een urnenveld, een urnenmuur en een plek om as te verstrooien.

Kunstabloemen

Pogingen de tarieven van de grafrechten minder sterk te laten stijgen, hadden (tot nu toe) minder succes. De enige concessie die de vereniging heeft losgekregen, is dat de directie van Rusthof aan de gemeente gaat voorstellen om tien procent korting te geven bij betaling van het onderhoud in

één keer. De vrienden volgen in goede harmonie met de directie van Rusthof alle ontwikkelingen op de begraafplaats. Dat kan gaan over de uitbreiding van de begraafplaats, het autovrij houden van het voorterrein, de onlangs gerealiseerde opbaarruimte, maar ook over bijvoorbeeld het al dan niet toestaan kunstbloemen op de graven te plaatsen. Vaak gaat het om onderwerpen die bij belanghebbenden emoties oproepen.

De directie van Rusthof heeft plannen een brasserie bij de begraafplaats te openen en daar behalve personeel ook vrijwilligers van het Rustpunt een taak te geven. Het

'De meesten van ons hebben ruime levenservaring, ook als het gaat om het verlies van een dierbare'

bestuur ziet dat als een positieve ontwikkeling, waarbij voor het Rustpunt meer ruimte beschikbaar komt. Maar voorlopig heeft de eigenaar van de begraafplaats, de armlastige gemeente Amersfoort, geen geld voor deze investering.

Willem Nijeboer

Verkiezingen komen er weer aan

Gezocht: kandidaten voor Verantwoordingsorgaan

Op 1 juli 2016 krijgt ons pensioenfonds, PNO Media, een nieuw Verantwoordingsorgaan (VO). Deze vertegenwoordiging van actieven, 'slapers' en gepensioneerden is een belangrijke gesprekspartner voor het PNO-bestuur. In mei zullen daarvoor verkiezingen worden gehouden waaraan actieve deelnemers (degenen waarvoor nu premie wordt betaald) en gepensioneerden kunnen deelnemen. De vertegenwoordiging van de 'slapers' (dat zijn mensen die vroeger een dienstverband hadden) worden rechtstreeks door het PNO-bestuur benoemd. VGOMedia is op zoek naar mensen die op de verkiezingslijst van de vereniging kandidaat-lid van het VO willen zijn.

Het huidige Verantwoordingsorgaan is in 2013 als Deelnemersraad gekozen en functioneert sinds juli 2014, het moment waarop het huidige bestuur aantrad en belangrijke veranderingen in de organisatie en het toezicht werden doorgevoerd. Het Verantwoordingsorgaan heeft zich sindsdien ontwikkeld tot een belangrijk klankbord voor het bestuur van ons pensioenfonds. Besluiten worden getoetst, er worden adviezen gegeven en er is regelmatig overleg tussen het VO en het Dagelijks Bestuur van PNO Media. Het is niet overdreven om vast te stellen dat die contacten invloedrijk, frequent en intensief zijn. Momenteel zijn gepensioneerden met vijf mensen in het VO aanwe-

zig. Zij hebben daarin een volwaardige positie. Vier van die gepensioneerden werden destijds via de kieslijst van VGOMedia gekozen. Dit resultaat hoopt VGOMedia bij de komende verkiezingen te evenaren. Daarvoor is een kwalitatief sterke lijst met mensen die tijd en interesse hebben betrokken te zijn bij deze belangenbehartiging t.b.v. de eigen (ex)-collega's noodzakelijk.

Leden van onze vereniging worden bij deze uitgenodigd om hun belangstelling voor een plaats op de lijst, liefst voor 1 februari aanstaande, kenbaar te maken bij onze secretaris, mr. Madelon Van Waart via bestuur@vgomedia.nl. Een vertrouwenscommissie zal vervolgens met die kandidaten in

gesprek gaan en op basis daarvan de VGOMedia kandidatenlijst aan de verkiezingscommissie van PNO Media aanbieden.

*Erik Boshuijzen,
lid Verantwoordingsorgaan*

Betaaldata 2015

22 december

Betaaldata 2016

25 januari
24 februari
24 maart
21 april
24 mei
23 juni
21 juli
24 augustus
22 september
24 oktober
24 november
22 december

Lees ook onze website

www.vgomedia.nl

Boekbespreking

Schrijvende VGO'ers gaan goed!

Mannen op leeftijd

Twee leden van onze vereniging zijn op hun oude dag begonnen met het schrijven van romans.

Henk van der Horst en Hans Wentholt publiceerden ieder een nieuwe . Het onderwerp van beide boeken is een man op leeftijd, die terugziet op zijn leven.

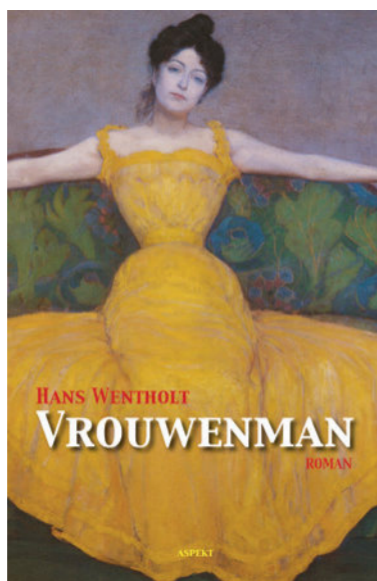
Daar houdt de overeenstemming dan ook mee op, want de boeken verschillen net zo van elkaar als hun schrijvers, die ik beiden een beetje ken.

'Vrouwenman' heet de tweede van Hans Wentholt. 'Vrouwenman' is niet hetzelfde als

'rokkenjager', integendeel. Het is de levensgeschiedenis van Ernest Forrestier. Op 99 jarige leeftijd laat Ernest, die blind is geworden, zijn leven aan zich voorbij gaan. Een leven waarin vrouwen of een vrouw op ieder belangrijk moment een belangrijke, eigenlijk bepalende rol spelen.

Ernest wordt geboren in Vals les Bains. Zijn moeder is gehandicapt ten gevolge van polio. Zijn vader behandelt haar slecht, vernederend. Ernest is een bijzonder intelligent, klein jongetje, dat overal het beste in is. Hij heeft een oudere, wat suffige broer, met wie hij al jong niet veel heeft en dat hij in zijn leven ook niet zal krijgen.

Hoe anders is het met de vrouwen in zijn leven. Of het nu om zijn moeder, zijn tantes, vriendinnetjes of partners gaat, ze zorgen voor schokken, die soms heel heftig zijn. Zo heftig dat Ernest er twee keer blind van wordt, wat weer wegtrekt maar zijn ogen wel in slechtere conditie brengt.

Als opgroeiende jongen en adolescent heeft Ernest het moeilijk met het vrouwelijk schoon. Hij durft meisjes niet te benaderen en als hij het dan eens waagt, gaat het mis, tot... Tot hij Nicole ontmoet, met wie hij trouwt, twee dochters krijgt en een gelukkig leven leidt. Zijn carrière ontwikkelt zich voorspoedig. In de Tweede Wereldoorlog worden beiden actief in het verzet tegen de nazi's. Ernest via de communistische krant l'Humanité, Nicole via een groep jonge vrouwen die illegale activiteiten ondernemen. Ze leven gelukkig, Ernest is gek op zijn vrouw en zijn dochtertjes, tot... hij op een dag Nicole in bed aantreft met een van de dames uit haar verzetsgroep. Nicole heeft zich tot de damesliefde gewend. Na veel gedoe komt Ernest alleen te staan, via een omgangsregeling ziet hij zijn kinderen periodiek.

Zijn verzetsactiviteiten gaan door en hij komt in contact met een Nederlandse spionne, Nicolette, die vanuit Engeland is gedropt in Frankrijk. Tussen hen bloeit een warme, hartstochtelijke liefde op, ondanks het leeftijdsverschil van dertien jaar. Na de oorlog gaat de carrière van Ernest bergopwaarts. Hij wordt algemeen gewaardeerd als kunstcriticus, Nicolette maakt carrière als organisatrice van kunstmanifestaties. Na een aantal jaren besluiten ze na lang wikken en wegen naar Nederland te verhuizen. Ze gaan in Den Haag wonen. Beiden kunnen snel de draad weer oppakken, Ernest wordt ook in Nederland een gevierd recensent. Het leven

lacht hem toe, tot... hij een briefje vind van Nicolette, dat ze hem heeft verlaten. De schok is enorm. Weer later ontmoet Ernest Letty, hoboïste in het Residentieorkest. Ze verlaat om hem, niet door hem, haar man. Ook tussen hen ontstaat een diepe liefde, die blijft en duurt tot het einde daar is.

In de loop van al deze ontwikkelingen wordt Ernest twee keer overvallen door een depressie, de tweede loopt net niet op zelfmoord uit. De depressies worden aangrijpend en soms ontroerend beschreven, de vreugde als het voorbij is ook.

Het boek bevat tal van spannende (verzetsactiviteiten), aangrijpende en soms ook wat wijdloperige passages. Letty plaagt Ernest soms met het feit, dat hij zoveel woorden nodig heeft. Dat heeft hij dan van de schrijver. Het kan soms wel wat compacter. Maar het is een mooi boek.

'Wát een dag' van Henk van der Horst gaat ook over een man op leeftijd. Zonder naam. Wie denkt, dat 'odol' staat voor een ouderwets mondspoelmiddel, wordt binnen tien regels uit de droom geholpen. Nee, ik vertel het niet, zelf lezen.

Een dag, zoals die aan velen van ons voorbij trekt. Allerlei dagelijkse besognes. Die worden minutieus beschreven. Het opruimen van de afgewassen bordje tot het schoonmaken van de boontjes voor het avondeten.

Daarbij spelen allerlei gedachten door zijn hoofd. 'Je denkt altijd wat'. Op zo'n dag trekt zijn hele leven aan hem voorbij. Het gezin waarin hij is opgegroeid, zijn werk en collega's. Herinneringen aan de vele contacten die hij heeft gehad. Zijn vrouw, die nog werkt en een eigen praktijk aan huis heeft. De dingen worden soms hilarisch, soms ontroerend beschreven. Van

het kapot laten vallen van een bordje tot filosofische overpeinzingen. Herinneringen aan gedichten, muziek die hem te binnen schiet en hem soms tot tranen toe beroert.

Hij loopt rond in zijn dorp, maakt een afspraak met een oude vriend, denkt terug aan de programma's die hij heeft gemaakt...

Zo'n dag loopt soms wat anders dan normaal. Tegen het eind van de dag ontstaat er ruzie tussen man en vrouw, een ruzie die geheel uit de hand loopt. Hij gaat woedend het huis uit en stapt in de auto. En dan, een boom. Bijkomen in het ziekenhuis, daar is zijn vrouw, samen in haar auto weer naar huis. Spanning, die langzaam wordt doorbroken. Zij gaat vast naar bed. Hij: in slaap vallen op de bank, een nachtmerrie, een stem die vraagt: 'Heb je zitten slapen?' 'Ze is onhoorbaar binnengekomen.'

Barend de Ronden

Hans Wentholt, *Vrouwenman*, uitgeverij Aspekt, 489 pagina's, € 22,95.

Henk van der Horst, *Wát een dag*, uitgeverij Aspekt, 248 pagina's € 17.95.

Bestuur en redactie wensen u en de uwen een voorspoedig 2016 toe
Bestuur en redactie wensen u en de uwen een voorspoedig 2016 toe
Bestuur en redactie wensen u en de uwen een voorspoedig 2016 toe
Bestuur en redactie wensen u en de uwen een voorspoedig 2016 toe

Heel even vrede

EEN KERSTVERTELLING
DOOR THEO VOORBIJ

Het is vreemd, maar de droogste plaats van Frankrijk is gelegen op de zuidoostelijke flanken en uitlopers van de Vogezen. Colmar, een provinciestad in de Elzas, kent gemiddeld de minste aantallen milimeters gevallen regen van het land. En toch weten veel vakantiebepaalde Nederlanders dat het in de Vogezen bepaald niet altijd stralend en droog weer is.

Vanaf september 1914 liep het meest zuidelijke deel van de frontlinie tussen Duitsland en Frankrijk – tussen Nancy-Verdun en de Zwitserse grens – dwars over de Vogezen. Berg- en heuvelachtig terrein. De frontlinie voerde langs de hoogste toppen, zoals de Grand Ballon d'Alsace. Even ten westen van het massief ligt St. Die des Vosges. Toen en nu een toeristische plaats. Weer even een paar kilometer daar vandaan liggen de dorpen St. Jean d'Ormont en Bande Sapt. Daar vind je La Colline de Fontenelle. Nu bevindt er zich een verdrietig groot gedenkteken en een oorlogskerkhof. Toen werden

de groene heuvels verminkt en doorploegd door talloze loopgraven.

Het was december 1914, kort voor Kerstmis. Dagenlange, onophoudelijke slagregens en dodelijke regens van kogels, bommen en granaten, vruchteloze stormlopen op vijandelijke stellingen hadden honderden, zelfs duizenden doden en gewonden veroorzaakt. Het idyllische landschap was veranderd in een verschrikking van bloed en modder.

De Duitse en Franse legerleiding hadden 'hun jongens' onder bedreiging met de dood die treurige greppels ingejaagd met de opdracht de vijand een paar honderd meter verderop te vernietigen. In een Franse doodssloot op de Colline de Fontenelle lag Maurice. Hij was eenentwintig jaar oud en doorweekt. Het water in de loopgraaf kwam tot aan zijn knieën. De regen sloeg met geweld op zijn helm en cape die van binnen net zo nat aanvoelde als hij aan de buitenkant was. Het was onverdraaglijk koud. Maurices gedachten gingen terug naar begin augustus, toen hij blijmoedig in de zon in St. Die op de trein naar Parijs was gestapt om ingelijfd te worden in het leger. Om een paar dagen daarna via het zelfde spoor naar St. Die te worden teruggebracht. Dit keer in uniform en met wapen en bepaking. Het was een vervreemdende ervaring geweest. Zelfde station, zelfde zon, zelfde lekker warme

temperatuur. Maar zijn vriendin Daphne had dit keer geen afscheid van hem genomen, maar geprobeerd hem te verwelkomen. Dat lukte niet omdat hij zich ogenblikkelijk op het perron met zijn compagnie in het gelid had moeten opstellen. Zijn humeur was toen nog uitstekend geweest. Hij had Daphne kussen en kushandjes toegeworpen en haar toegeroepen: 'Ik kom een thuiswedstrijd spelen. We gaan jullie verdedigen daar omhoog bij de Colline.' Toen had hun luitenant hem toegegrauwd, dat hij zijn kop moest houden. Dat het oorlog was.

Daphne. Ze woonde in St. Jean d'Ormont. Een dorpje. Hij in Launois. Een nog kleiner dorpje op weg naar La Fontenelle. Daar waar de weg over de Col d'Hermanpaire omhoog ging naar de Ballons d'Alsace. Daar lag nu de Beierse 39e reservedivisie. Recht tegenover hem lag de 30e reservedivisie. Daphne werkte op het postkantoor in St. Die, hij werkte er als cantonnier. Onderhoud van de wegen in de buurt. Ook die naar allebei hun dorpen. En trouwens ook nog verder naar de Colline, waar hij nu lag te schimmelen. Daphnes foto in zijn borstzak was doorweekt. Dat was treurig, maar het feit dat, als zij thuis was, zij minder dan tien kilometer van hem verwijderd was, met maar één bergkam tussen haar en hem in, maakte hem nog veel verdrietiger. Het was de dag voor Kerstmis en er werd al drie dagen niet ge-

schoten. Niet door hen. Niet door de Duitsers. Een soort beklemmende verveling, die ondraaglijk werd, en die – wisten ze – alleen zou ophouden door een fluitje van een officier en een volgende stormloop en massacre, die hun compagnie nog verder zou decimeren. Kwam deze stilte in de gevechten door het slechte weer? Hoe het mogelijk was wist niemand, maar er kwamen berichten, dat er over de gehele lengte van de frontlinie, tot in België toe, nauwelijks geschoten werd. Of dat ze met de bajonet op het geweer de dood in werden gejaagd. Of dat ze de even zinloos op hun kant aanstormende moffen neermaiden. Het gebeurde even niet. Langs de gehele onbeweeglijke frontlinie tot aan de Noordzee toe. Het was waar, het regende ook in Ieper en Ploegsteert in West-Vlaanderen, maar Engelse soldaten die daar in de loopgraven lagen, seinden berichten door die op iets anders als oorzaak wezen. Hoe ze het voor elkaar kregen, die berichten te versturen, wist niemand, maar het ging als een lopend vuurtje langs meer dan duizend kilometer: 'Het wordt Kerstmis, tijd voor vrede'. Tot woede van de officieren aan beide zijden van het front ontwaarden soldaten door hun kijkers dat door de vijand voorbereidingen werden getroffen voor het Kerstfeest. De Duitsers waren begonnen. Er verschenen kerstbomen, waarvan de toppen boven de loopgraven uitstaken. 's Nachts zag men kaarsen branden op de

houten randen van de stutten van de diepe kuilen. Over het niemandsland tussen de vijandelijke linies werd door de manschappen naar de andere kant geroepen dat ze even 'vrede op aarde' wilden. Maurice bedacht dat hij op een symbolische plaats lag te verweken. Colline de Fontenelle. Immers, als de fontanel zich niet sloot, zou het leven verwoest zijn. In de kerstnacht droomde hij ervan. Hij streelde Daphne door haar haren, zag haar lieve gezicht en voelde dat er vrede was. Haar hoofd was even warm, gaaf en zacht als haar lichaam en kende geen kloven, die zich niet lieten sluiten.

Eerste Kerstdag was het droog. Er scheen een flauw zonnetje. Maurice werd aangestoten door zijn rechterbuurman, een nieuwe jongen. Zijn oude kameraad was bij de laatste granaatinslag, samen met met nog drie jongens rechts daarvan, aan flarden de lucht in gevlogen. 'Ik krijg net een bericht door', zei de jongen, 'in het Engels, maar we begrijpen er uit dat ze in Vlaanderen uit hun loopgraven zijn gekomen en dat Engelsen en Duitsers elkaar in het niemandsland tussen de linies een hand hebben gegeven. Ze hebben elkaar een gelukkig kerstfeest gewenst en samen kerstliederen gezongen. En

voor vanmiddag hebben ze een afspraak gemaakt voor een voetbalwedstrijd. De eigen officieren doen ook mee. Alleen de hogere legerleiding die op veilige afstand van het front in een hotel zit, is woedend.' Maurice kreeg tranen in de ogen. Zo'n geweldig idee vond hij dit. Dit moesten ze hier ook doen. De Duitsers zouden het ook wel doorgeseind krijgen. Maar op het zelfde moment kreeg hij nóg een idee. En ook op dat zelfde moment – of niet de duvel, maar God zelf er mee speelde – zag hij door zijn kijker dat er aan de overkant aarzelend en behoedzaam een Duitse helm zichtbaar werd. Het bleef stil. De helm kwam verder omhoog, je zag een bemodderd gezicht. Een lach. Impulsief stak Maurice, helemaal niet voorzichtig, zijn eigen hoofd uit boven de rand van hun eigen valkuil. Overal verschenen hoofden. Aan beide zijden. Gejuich klonk op. Mannen klommen uit hun beschutting. Geen schot weerklonk. Het zachte, vale licht scheen op opengebloemde, meest jonge, gezichten. De atmosfeer was opeens verzadigd van hoop en goedertierenheid. Die atmosfeer was bijna religieus. Maurice, die niet meer

naar de kerk ging, werd er toch door bevangen. Hij liep de paar honderd meter

niemandsland tot in het midden, schudde handen, stak een Duitse sigaret op. Was vol van euforie.

Tot hij zich zijn idee van zo-even herinnerde en zich langzaam uit de opgetogen menigte terugtrok en ongemerkt verdween. Naar de weg toe. De weg naar zijn eigen woonplaats Launois, waarna die rechtsaf boog, naar waar hij in St. Jean d'Ormond zijn liefde wist. Ja hij liep zelfs zijn moeder, vader en zuster in zijn eigen ouderlijk huis voorbij. Koortsachtig op weg naar Daphne. Met maar één gedachte: haar zien. Haar voelen. Haar kussen. Ze zou op de ochtend van de Eerste Kerstdag zeker thuis zijn. Hij herinnerde zich haar op het perron van la gare de St. Die te hebben toegeroepen dat hij een thuiswedstrijd kwam spelen. Na een paar kilometer snelwandelen doemde het plaatsnaambord in de verte voor hem op. St. Jean d'Ormond! Daphne! Tot dan toe was de weg volledig verlaten geweest. Nu zag hij op de rand van het dorp een wachtpost van Franse soldaten. Landgenoten. In hetzelfde uniform als hij. Een voorpost ter bescherming van de generaal in zijn hotel in St. Die! En opeens realiseerde hij zich dat wat wat die mannen moesten zien en denken: desertie. Zijn uniform zat onder de loopgravenmodder. Maurice was verlamd.

'Schiet maar', dacht hij, 'schiet mij maar dood. Hier op weg naar mijn geliefde. Als jullie mij gevangen nemen, word ik toch gefusilleerd. Als afschrikwekkend voorbeeld. Met Daphne huilend. Ergens. Overstuur. Omdat ze weet. Een thuiswedstrijd ... quel malheur.' Toen kwam er een andere reflex in hem op. Hij draaide zich om en rende in een verdwaasde spurt terug. Hij had nog nooit zo hard gelopen. Hij was licht. Zonder bekapping. Er kwam geen kogel in zijn rug. Hoe was het mogelijk? Was dit omdat het Kerstmis was? Kenden die jongens ook de berichten van elders aan de frontlinie? Om een bocht heen matigde hij hijgend zijn pas. Er heerste een onbeschrijflijk stille en vreedzame atmosfeer. Bomen, hoewel kaal, stonden beschermend gebogen langs de weg. De lucht was zuiver. De blauwe lijnen van de achter elkaar zichtbare bergkammen waren onbeschrijflijk mooi. Wederom liep hij zijn ouderlijk huis voorbij. Nu in een volledig lege droom. Zonder gedachten of verlangens. Helemaal leeg. Verzoend en verkrampd. Vol van oorlog en vrede. Harde wanhoop en zachte weemoed. Verdoofd.

Op de Colline de Fontenelle tussen alle kameraden uit Frankrijk en Beieren stak hij een sigaret op waarvan hij de herkomst niet wist. Hij voedde zijn verdoving met een sterk drankje, dat even goed in Schwaben als in de Périgord gestookt kon zijn. 'Vrede op aarde in de mensen een welbehagen.' Het was al eeuwenlang een balsem op de wonde. Voor even.

Terug in de tijd

Het is af en toe leuk om even terug in de tijd te gaan. Dit doet u ook bij het maken van deze woordzoeker, waarbij, na het vinden van de woorden, de overgebleven letters een toepasselijke zin vormen. De zoekwoorden staan aan elkaar geschreven in de puzzel en letters kunnen meerdere malen worden gebruikt.

Uw oplossing kunt u tot uiterlijk 22 januari 2016 opsturen naar de puzzelredactie, Louis van Hattem, Bijenmeent 10, 1218 GB Hilversum of via e-mail naar Ivanhattem@upcmail.nl.

Uit de goede oplossingen worden drie prijswinnaars getrokken, die beloond worden met een cadeaubon van € 7,50.

Prijswinnaars September 2015

Aat Dijk, Huizen
Anno Halma, Apeldoorn
Madelon Kok-Michel,
Nijeholtpade (Frl)

De oplossing was:

"Uit een olievat zal men geen wijn tappen"

Idee, ontwerp en uitvoering:
Louis van Hattem

VGO's Terug in de tijd-

puzzel

D	P	T	E	R	R	O	L	T	E	S	P	I	L	E	I	N	N	A	H	
R	A	N	J	E	E	D	E	N	N	C	T	E	S	R	O	K	H	B	O	
O	R	I	K	I	I	E	V	O	E	H	K	O	R	E	J	A	B	E	R	
B	E	N	N	P	N	R	E	B	L	I	J	M	A	N	N	L	A	D	L	
S	L	K	A	A	E	E	R	N	E	L	N	U	E	D	O	A	M	S	O	
A	T	T	L	P	D	O	T	E	K	L	D	I	K	T	R	O	M	T	G	
W	J	P	P	N	I	B	R	R	N	E	N	A	K	D	N	N	K	E	E	
V	E	O	S	O	U	N	A	E	I	N	R	I	A	O	A	A	O	E	K	
N	S	T	E	B	R	E	A	O	H	B	P	P	C	S	C	K	L	J	E	
T	G	J	E	R	K	L	N	B	A	O	P	L	P	H	A	T	E	D	T	
H	O	E	L	A	H	O	E	P	L	E	E	E	E	P	L	E	N	N	T	
N	R	L	K	C	D	K	E	B	L	R	O	L	T	O	E	P	K	A	I	
P	T	E	R	J	S	L	S	K	T	P	P	I	T	H	O	M	I	B	N	
L	O	B	O	O	E	E	I	E	F	O	V	E	I	C	T	A	T	N	G	
U	O	E	O	E	Z	S	U	N	O	D	L	T	C	S	S	L	A	E	E	
S	D	J	N	T	T	F	H	K	O	K	E	S	O	N	K	M	K	R	I	
F	L	T	P	J	E	I	J	D	V	T	L	G	A	A	E	O	E	P	A	S
O	O	E	E	A	J	T	A	N	S	E	E	W	T	L	O	Z	I	J	G	E
U	B	I	N	H	O	S	B	U	T	M	L	W	A	O	R	O	N	I	R	
R	R	P	P	A	A	R	D	E	N	T	R	A	M	K	E	N	K	S	N	

Vroeger...

Aardappelkistje	Hannie Lips	Kolenboer	Monocle	Sigarenbandje
Badhuis	Hinkelen	Kolenkit	Nozem	Stijfseil
Bajerok	Hoelahoep	Kolenschop	Paardentram	Stoof
Bedstee	Horlogeketting	Korset	Pareltjesgort	Vlegel
Boerenbont	Inktpotje	Kroonpen	Petticoat	Wasbord
Boldoot	Jetzes	Kruidenier	Pietjebel	Wasteil
Carbonpapier	Joet	Lampetkan	Piktol	
Dik Trom	Juk	Leesplankje	Plusfour	
Geiser	Kachelpook	Levertraan	Rookstoel	
Handkar	Knijpkat	Melkdop	Schillenboer	

Eline Vere

NAAR DE ROMAN VAN

Louis Couperus

BEWERKING EN REGIE

Ger Thijs

Met Hanne Arendzen,
Oda Spelbos,
Nico de Vries,
Nettie Blanken,
Vincent Croiset,
Abel Nienhuis,
Marc Klein Essink,
Nina Goedegebure
en Julia Herfst

VGO-leden ontvangen 20% korting op kaarten voor de voorstelling in Spant! te Bussum op vrijdag 15 januari. De kortingskaarten kunt u telefonisch reserveren via 035 6933 254 (tussen 9 en 5 uur) of via e-mail: kassa@spant.org. Bij vermelding van de actiecode 'VGO' wordt de 20% korting verleend.

